

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v **disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDACTED]**, sudkyňi Okresného súdu Bratislava I o návrhu sudkyne o určenie neplatnosti písomného napomenutia ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky, udeleného podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) na ústnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2006 rozhodol

t a k t o :

Určuje sa, že písomné napomenutie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 16. 6. 2006, č. 6733/2006/10 dané JUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED], sudkyňi Okresného súdu [REDACTED] trvale bytom [REDACTED] **je neplatné.**

O d ô v o d n e n i e :

Ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch udelila dňa 16. 6. 2006 pod č. 6733/2006/10 písomné napomenutie JUDr. [REDACTED] za to, že v pridelennej veci vedenej na Okresnom súde [REDACTED] sp.zn. 22 Ct 13/2003 nekonala, hoci mala konať a to od 29. 3. 2004, kedy zaslala navrhovateľovi vz. 6 O.s.p. s tým, aby ho v lehote 10 dní vrátil vyplnené a potvrdené, až do 7. 9. 2005, kedy vykonala úpravu pre súdnu kanceláriu, aby bol spis predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi, čím mala svojou nečinnosťou spôsobiť prieťahy v konaní v jej pridelennej veci a tým porušiť svoju povinnosť sudcu, vyplývajúcu z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov.

Sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] podala v zákonnej lehote na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd návrh na určenie, že vyššie uvedené napomenutie, ktoré jej bolo udelené, je neplatné. V dôvodoch návrhu poukazovala na to, že vec sp.zn. 22 Ct 13/2003 na Okresný súd [REDAKOVANÉ] napadla a bola do jej oddelenia zapísaná dňa 29. 9. 2003, keď bola postúpená Okresným súdom Trenčín. Spolu s návrhom na začatie konania podal navrhovateľ ešte na Okresný súd Trenčín žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, ku ktorej navrhovateľ nepripojil žiadne doklady na preukázanie dôvodnosti tejto žiadosti.

Na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] bol tento spis predložený **priamo príslušnej súdnej tajomníčke**, ktorá ihneď dňa 30. 9. 2003 zaslala navrhovateľovi výzvu na vyplnenie tlačiva vz. 6 O.s.p. Táto výzva bola expedovaná zo spisovej kancelárie až dňa 30. 3. 2004, pričom kancelárii bola daná výzva na opis už dňa 2. 10. 2003. Súdna tajomníčka dala okrem opisu príkaz pre spisovú kanceláriu na predloženie spisu po uplynutí kal. 10 dní, ale neuviedla komu má kancelária spis predložiť. Navrhovateľ zaslal späť vyplnené tlačivo dňa 18. 4. 2004. Jej ako zákonnému sudcovi bol spis **predložený po prvýkrát až 7. 9. 2005**, kedy dala príkaz kancelárii na predloženie spisu vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie navrhovateľa na oslobodenie súdnych poplatkov. Z kancelárie spis vyššiemu súdnemu úradníkovi odišiel dňa 8. 9. 2005, avšak do 31. 12. 2005, dokedy jej bola podľa rozvrhu práce vec pridelená, vyšší súdny úradník o žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov nerozhodol. Do rozhodnutia o žiadosti navrhovateľa vo veci konať nemohla, nakoľko zaplatenie súdneho poplatku je jednou z podmienok súdneho konania. V písomnom vyjadrení sudkyňa poukázala na to, že na Okresný súd [REDAKOVANÉ] nastúpila dňa 15. 4. 2003 a bola jej pridelená súdna agenda oddelenia 13 C v počte 115 vecí, pričom išlo o veci napadnuté v rokoch 1991-1998 a oddelenie 22 C v počte 306 vecí, pričom išlo o veci z rokov 1998-2002 a zároveň toto oddelenie 22 C nemalo rok zákonného sudcu a „stálo“, súčasne jej bolo pridelené oddelenie 22 Nc a 13 Nc a bol jej pustený do oddelenia 22 C nový nápad. Pri nástupe do funkcie sudcu, t.j. dňa 15. 4. 2003 prevzala agendu v počte 425 vecí + nový nápad. Tieto veci nemohla plynulo vybavovať, preto už v marci 2004 upozorňovala predsedu súdu v zmysle § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, že nie je schopná vzhľadom na závažnosť a počet vecí vo svojich oddeleniach vybavovať veci bez prieťahov. Tieto upozornenia zopakovala aj v nasledujúcom období.

Predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] vo svojom písomnom stanovisku k zisteným prieťahom v konaní vo veci sp.zn. 22 Ct 13/2003 uviedol, že z dôvodu pracovnej preťaženia sudkyne, vyššieho súdneho úradníka ako i asistentky senátu, došlo k objektívnemu prieťahu v konaní, ktorý prieťah ale nebol zavinený subjektívnymi príčinami, preto nevyvodil disciplinárnu

zodpovednosť voči zákonnej sudkyňi, ktorá inak patrí k najvýkonnejším a najlepšie hodnoteným sudcom na súde.

Na ústnom pojednávaní dňa 24. 11. 2006 disciplinárny súd vypočul sudkyňu JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorá uviedla, že do funkcie sudcu na Okresný súd Bratislava I nastúpila dňa 15. 4. 2003. Predmetná vec 22 Ct 13/2003 bola do jej oddelenia zapísaná 29. 9. 2003. Spis bol priamo pridelený príslušnej súdnej tajomníčke v súlade so zaužívanou praxou na Okresnom súde Bratislava I. Táto vykonávala úkony súvisiace s rozhodnutím o žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú podal vo veci navrhovateľ. Uviedla, že uvedené úkony zistila zo spisu v čase, keď bola podaná sťažnosť. Jej, ako zákonnej sudkyňi bol však predmetný spis predložený len 7. 9. 2005, pričom prvý úkon urobila bezprostredne, t. j. deň nasledujúci. Poukázala na to, že žiadnym spôsobom nezavinila prieťahy v danej veci. Poukázala aj na jej zaťaženie a výkony, ktoré dosahovala v danom období.

Zástupkyňa ministra navrhla návrh na určenie neplatnosti písomného napomenutia zamietnuť. Poukázala na to, že zo spisu 22 Ct 13/2003 jednoznačne vyplýva, že v období od nápadu veci 29. 9. 2003 do 7. 9. 2005 bol v danej veci vykonaný len jeden úkon, pričom vec bola prostredníctvom elektronickej podateľne pridelená navrhovateľke JUDr. [REDAKOVANÉ]. Zástupkyňa ministra mala za to, že bolo povinnosťou ako zákonnej sudkyne vo veci plynulo konať. S výkazom o počte rozhodnutých vecí a vôbec výkaze s pracovnou zaťaženosťou sudkyne bola ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky oboznámená. Na tieto skutočnosti prihliadla, a preto nepodala návrh na začatie disciplinárneho konania, ale vec sa rozhodla vyriešiť písomným napomenutím.

Podpredsedníčka Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. [REDAKOVANÉ] - [REDAKOVANÉ] predložila výkaz o výkonoch JUDr. [REDAKOVANÉ] za rok 2003. Poukázala na to, že za rok 2003 JUDr. [REDAKOVANÉ] rozhodla 78 vecí. Z písomného napomenutia aj z prejavov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky je zrejmé, že mali za to, že sudkyňa rozhodla v roku 2003 len 3 veci. Jednalo sa však o veci vybavené v tomto roku, za ktoré sa podľa štatistických ukazovateľov považujú veci právoplatne skončené. Sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] začala vykonávať funkciu sudcu na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] v apríli 2003. Na začiatku jej bol pridelený senát 22 C a 13 C, v ktorých bol už značný počet neskončených reštančných vecí po sudcoch, ktorí predtým mali tieto senáty pridelené. Na civilnom oddelení súdu je zavedená taká prax, že elektronicou podateľňou je síce spis pridelený príslušnému sudcovi, ale odovzdáva sa na vykonanie príslušných úkonov bezprostredne po nápade súdnej tajomníčke a následne táto odovzdáva spis vyššiemu súdnemu úradníkovi. Tak tomu bolo aj v danom

prípade, v dôsledku čoho sudkyňa prišla do styku so spisom len v septembri 2005. Toto oddelenie ako aj celý súd je neúmerne zaťažený. Potvrdila, že nebolo fyzicky v silách vykonať všetky úkony bez prietahov a na to aj sudkyňa písomne upozorňovala. V rámci svojich možností, však sudkyňa vykonávala úkony a končila taký počet vecí, že bola zaraďovaná medzi najvýkonnejších sudcov Okresného súdu [REDAKOVANÉ]. Poukázala na to, že sudca, ktorý má v senáte pridelený taký vysoký počet vecí ako bol aj u JUDr. [REDAKOVANÉ], nemôže pravidelne sledovať činnosť vyššieho súdneho úradníka alebo súdneho tajomníka vo všetkých svojich pridelených veciach, pričom aj z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že prietahov sa môže dopustiť aj súdny tajomník alebo vyšší súdny úradník.

Disciplinárny súd na ústnom pojednávaní oboznámil výkaz rozhodnutých vecí na Okresného súdu [REDAKOVANÉ] za rok 2003, výkaz vecí vybavených za rok 2003, kópiu spisu 22 Ct 13/2003, z ktorého zistil, že návrh na začatie konania v danej veci bol prijatý Okresným súdom [REDAKOVANÉ] dňa 29. 9. 2003, vec bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ] nasledujúci úkon na č. 1. 25 dňa 30. 9. 2003, nasledujúci úkon zo dňa 29. 3. 2004 na č. 1. 26, na č. 1. 29 – 30 sa nachádza úprava sudkyne „predložiť vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o žiadosti na oslobodenie od súdnych poplatkov“ zo dňa 7. 9. 2005.

Vykonaným dokazovaním disciplinárny súd zistil, že spis 22 Ct 13/2003 bol elektronickou podateľňou súdu dňa 29. 9. 2003 pridelený sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ]. Na civilnom oddelení súdu podľa zavedenej praxe, však bol odovzdaný na vykonávanie príslušných úkonov bezprostredne po nápade súdnej tajomníčke a následne vyššiemu súdnemu úradníkovi, a až po vykonaní úkonov týchto pracovníčok bol spis predložený zákonnej sudkyňi dňa 7. 9. 2005. V období od 29. 9. 2003 do 7. 9. 2005 zákonná sudkyňa neprišla do styku so spisom. Ak v tomto období došlo k prietahom v konaní vo veci, neexistuje tu zo strany sudcu zavinenie ako základný a nevyhnutný predpoklad disciplinárnej zodpovednosti sudcu v zmysle porušenia povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch.

Podľa citovaného ustanovenia sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prietahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietahov.

Disciplinárny súd má za to, že sudkyňa žiadnu z týchto zákonných povinností neporušila, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania. Ďalej poukazuje na to, že aj písomné napomenutie ministra za zistené menšie nedostatky v práci sudcu, je postihom pre sudcu. Preto je vždy nutné skúmať,

